

In Memoriam Zr Oliviera van Mierlo.

Zoals voorgelezen door Zr Joanna Dekkers op uitvaart 9 november 2022 in kapel Wereldhuis.

Zuster Oliviera is geboren op 11 oktober 1934 in een gezin met 4 zussen en 3 broers in De Bilt. Later verhuisde het gezin naar Den Haag. Haar vader was rijksambtenaar van Sociale Zaken en haar moeder was huisvrouw. Oliviera werd geboren met een open gehemelte en werd met een klein theelepeltje gevoed. Op haar 7^e jaar werd ze hieraan geopereerd. Vele logopedielessen volgden om haar spraak te verbeteren.

Na de lagere school ging ze naar 2 jaar naar de MULO in Leidschendam en deed ze nog 2 jaar huishoudschool in Den Haag. Vervolgens haalde ze in Amsterdam haar verpleegstersdiploma A met aanvullend de diploma's voor de kraam- en de wijkverzorging. Ook deed ze nog een godsdienstcursus voor verplegenden en werkte ze 1 jaar in de wijkverpleging in Dordrecht.

In juli 1961 trad ze in bij de Witte Zusters in Esch. Na haar professie op 15 augustus 1963 leerde ze Frans in Toulouse en werkte ze in het bejaardentehuis in Bayonne. Ter voorbereiding op haar werk in Afrika, liep ze stage in ziekenhuis Duinendaal in Boxtel.

Uiteindelijk vertrok Zr Oliviera in '68 naar Algerije, eerst voor het internationale vormingsjaar en daarna om op de missieposten Djemma Saharidj en Aux Attafs te gaan werken. Helaas was dit maar van korte duur en keerde ze twee jaar later ziek en uitgeput, na een hartinfarct te hebben gehad in Algerije, terug naar Nederland. Ondertussen had ze wel haar Eeuwige Geloofte gedaan, waarvoor haar moeder speciaal overkwam naar Algiers. In het ziekenhuis van Al Attaf heeft Oliviera het erg zwaar gehad, zoals ze zelf schrijft. Niemand sprak Frans, alleen maar Arabisch en ze was nauwelijks

voorbereid op wat haar daar te wachten stond, laat staan dat ze een goede begeleiding kreeg. De dienstdoende zuster ging 4 maanden met vakantie en tegelijkertijd was er een verbouwing gaande. Dit betekende dus helaas het einde van haar avontuur in Afrika.

Eenmaal terug in Nederland, lag Olivera eerst twee maanden in het ziekenhuis in Rotterdam en daarna mocht ze uitrusten en verder herstellen in de gemeenschap van Mook. Hierna werd ze verpleegster in het huis in Sterksel voor Zr Veronica en werkte ze bij de Zrs JMJ in verzorgingshuis Cunera in Heeswijk. Maar weer bleek het werk te zwaar voor haar.

Vervolgens zorgde ze voor een Witte Pater in de pastorie van Lithoijen. In Arnhem werkte ze in de particuliere verpleging, waarna ze wederom ziek werd en moest revalideren in Sterksel. Hier is ze uiteindelijk 8 jaar gebleven en werkte ze in de huishouding en was ze receptioniste/gastvrouw. Oliviera schrijft hierover: 'Ik voel me hier echt gelukkig!' Ze was blij met de verantwoordelijkheid die ze kreeg toegewezen.

Voordat ze naar Woonzorgcentrum Molenweide (het huidige Wereldhuis) vertrok, woonde ze nog 2 jaar in de gemeenschap in Den Bosch, waar het haar ook goed beviel. Ruim 22 jaar heeft ze in Boxtel gewoond, waarvan de laatste jaren op afd. Zonnestein vanwege cognitieve problemen.

Zuster Oliviera was een enorm lieve zuster, die ondanks haar zwakke mentale en fysieke gezondheid, toch ook heel blij en tevreden kon zijn. Ze fleurde op als ze je zag en ze hield erg van zingen, samen met haar muziekagoge Denise. Ook was ze dol op Maria en heeft ze jaren achtereen wekelijks het Hofke van Maria in Berlicum bezocht. Aan haar reis naar Lourdes met de Orde van Malta bewaarde ze fijne herinneringen. Oliviera, we zullen je positiviteit en geestige opmerkingen erg gaan missen. Heel jammer dat je je 60-jarige professiefeest

volgend jaar niet meer hebt kunnen meemaken. Moge je rusten in Vrede. Amen.